

PD – INTERIÉR – REKONSTRUKCE STŘEDOČESKÉHO DIVADLA KLADNO
PRŮVODNÍ ZPRÁVA

akad.arch. David Vávra
červen 2010

REKONSTRUKCE STŘEDOČESKÉHO DIVADLA KLADNO - PD INTERIÉR

SOUČASNÝ STAV

Mimořádné divadlo v Kladně v modernistickém stylu od Jaroslava Rösslera, žáka otce české architektury Jana Kotěry, s art-decovou fasádou je společně s přiléhajícím parkem ve struktuře města velice důležitým městotvorným prvkem.

Divadlo nejen svojí architekturou a polohou, ale především díky své společenské nepostradatelnosti je institucí bez které si plnohodnotný život města nedovedeme ani představit.

VĚTA NA OKRAJ

V době, kdy ochabuje spolková činnost a lidé se rezignovaně upínají k pohodlné odevzdané a individualistické domácí televizní konzumaci, je divadlo, vedle sportovních atrakcí, jedním z posledních míst společného prožitku. Tento prožitek je pro náš život většinou pozitivní. S divadlem sníme neuskutečnitelné situace, divadlo za nás zažívá lidská rozhodnutí a samozřejmě nás divadlo baví. Proto je velice důležité, aby Kladno, mnohdy zmítané nepředvídatelností ženoucího se světa a vykořeněností navyklých jistot, mělo důstojné místo, kde město komunikuje s občany pomocí divadla.

TROCHA Z HISTORIE ARCHITEKTURY

Kladenské divadlo nejprve projektoval na počátku 20. století místní stavitel Emil Hrabě v secesním duchu, na jeho projekt navázal architekt J.Rössler, jehož první návrh z roku 1910 je poněkud nesourodý, plný kotěrovských citací; v dalším kroku v roce 1911 již divadlo dostává současnou modernistickou strohou úpravu. Na projektu s Rösslerem spolupracoval místní stavitel Emil Hrabě.

Během války v roce 1940 navrhuje architekt Stanislav Kulhánek barevnou úpravu hlavního sálu ve fialovomodré a zelené v kombinaci se žlutým stropem a bleděmodrým oválem. V padesátých letech je poprvé osazen ověskový lustr z Kamenického Šenova, jsou vyměněny příčky mezi lóžemi a je řešen dřevěný obklad sálu. V devadesátých letech minulého století jsou vyměněny sedačky, jak v přízemí, tak i na balkóně a současně je přízemí obloženo dřevěným šedě natřeným obkladem.

Viz příloha – historické plány, včetně našťestí neuskutečněné ideje z 80tých let minulého století, kdy mělo být divadlo zbouráno a nahrazeno kulturákovosocialistickou novostavbou.

Podrobně viz Architektonicko-historický průzkum.

DISPOZICE JEDNOTLIVÝCH PODLAŽÍ

Suterén

Ze strany parku je nově vybudována divadelní kavárna se samostatným vstupem a víceúčelovým sálem. Na ni navazuje zázemí kavárny, zázemí zaměstnanců a wc pro návštěvníky. Nově zbudovaným schodištěm je kavárna propojena s foyer divadla. Samostatně je přístupné také nově vyprojektované zvukové studio. Pod sálem a jevištěm jsou skladové prostory divadla.

Přízemí

Vstup pro herce zůstává beze změny. Vstup pro diváky je zachován, pouze je obnovena symetrická pokladna vhodná pro prodej programů. Prostorné foyer je zachováno, lemované šatnami diváků. Třemi otvory z foyeru jsou řešeny vstupy do pěti nově zřízených lóží hlediště. Za poslední řadou v sálu lze umístit „Live post“ zvukaře, v případě muzikálů a hudebních představení. Dámské toalety jsou zvětšeny o tři kabiny, jak v přízemí, tak i v patře.

V zázemí jsou rozšířeny herecké šatny a celý divadelní provoz je řešen bezkolizně v rámci jednoho patra. Ze spojovací chodby je v konci zázemí vstup na letní scénu, která sestupuje schodištěm do parku, takže vytváří horní a dolní scénu.

Patro – balkón

Zde je snížen počet diváků na úkor technických kabin a ředitelských lóží. Kanceláře vedení zůstávají zachovány. Zvětšeno je občerstvení pro diváky. Ze zázemí občerstvení je také obsluhováno nově zbudovaný klub pro herce.

Zvětšená je zkušebna, takže se může stát i alternativní scénou. Její blízkost k občerstvení také dává možnost, aby byla využívána pro příležitostné rauty. Zkušebna je nově spojena se vstupní částí výtahem, jak pro vozíčkáře, tak i pro kulisy a rekvizity.

Z foyer jsou po nových vznášejících se schodištích přístupny ve věžích dvě kanceláře – jednací místnosti pro ředitelství divadla, které jsou osvětleny pásovými, vertikálně dělenými okny, jenž probíhají po celém obvodě.

FASÁDY

Čelní – vstupní

V této fasádě se nic zásadního nemění, pouze by měla být budova označena nápisem „Divadlo“ a dále by i ve vstupní fasádě měla být zmínka o tom, že divadlo prošlo náročnou rekonstrukcí. Dva světelné sloupy jsou ukryty do váz v koruně středního štítu.

Dva vstupní pylony, kde jsou umístěny ředitelské jednacímí místnosti, jsou ve dvou uskakujících, vertikálně členěných pásech prosvětleny po obvodu probíhajícími okny. Přes den zabarvené sklo splývá s oplechováním; v noci se pak dvě místnosti rozzáří a posílí tak večerní účinek vstupu do divadla jako místa, kde se odehrávají zázraky.

Boční – uliční

V této fasádě se jako nový prvek objevuje hmota dostavěných šaten, která je nesena pylonem, v němž jsou ukryty nezbytné technické místnosti. Okna nových šaten svým tvaroslovím navazují na stávající okna. Dále je prodloužena zkušebna, takže v bočním pohledu zmizí podivný úskok fasády na úrovni posledního patra. Nová část je oddělena viditelnou spárou a také je pojednána v jiném barevném odstínu, aby bylo poznat kde začíná přístavba.

Boční - z parku

Zde je dostavěna část šaten, pod kterou vyniká nově zřízená kavárna, ta terasou se zahradní částí letní kavárny přechází do parku.

V místě dostavěné hmoty (pro vzduchotechniku), částečně zakopané před rampou vstupu vozíčkářů, vzniká plocha pro příležitostné divadelní produkce.

Zadní – z parku

Centrální zadní štít nabývá nové důstojnosti, je rámován přiznanými komíny, přičemž za levým je skryt výtah, obsluhující zkušebnu. Dominantou do parku je sestupující schodiště letní scény rámované dvěma hranoly přistavěných šaten, které jsou jako jediné natřeny ostře tmavočervenou barvou, která nám evokuje divadelní oponu.

Barevnost fasády

Vychází ze současné, tedy padlé béžové barvy, ale v jemných odstínech jsou odlišeny lizeny a profilace fasády (řešeno v projektu DSP v části F/001/010/12/19 – Výtvarně architektonický koncept).

Je třeba provést sondy do omítky a pokusit se zjistit původní barevnost a dle toho i případně současný záměr upravit.

V zadní fasádě je zdůrazněno lemování letní scény tmavočervenou barvou.

Střechy jsou řešeny titanzinkové.

Konečné barevnosti budou vycházet z návrhu odlišné kontrastní barevnosti ploch a lizen. Výsledné odstíny (vzorky provedené ve čtvercích 1x1m na osluněné a neosluněné části fasády) budou konzultovány a vybrány v rámci kontrolních dnů, s přihlédnutím k historicko architektonickému průzkumu.

INTERIÉR

Protože v interiéru docházelo v průběhu let k rušivým úpravám, snahou rekonstrukce je částečně navázat na historické odkazy a dále doplnit prostor nábytkem a vestavěnými prvky v tradicionalistickém duchu, ale s invenčním současným hávem.

Například ve foyeru budou doplněny zrušené sedačky, obnoveny dřevěné šatní pulty, budou zrekonstruované profilace zdobící stěny atd.

Nově koncipované prostory, jako je divadelní klub/občerstvení či divadelní kavárna budou zařízeny novodobým současným nábytkem, který bude s historickým ve vzájemně se doplňujícím dialogu.

V podlaze foyeru z marmolea budou zdůrazněny vstupy do sálu hvězdami, které se ve volné formě objeví na stropu sálu.

Interiér hlavního sálu

Chaoticky doplňovaný interiér hlavního sálu bude opět sjednocen, akustické obklady stěn budou tvořit s nově pojatým stropem společný akord. Bílý výraz sálu, který je pro divadelní prostor nevhodný v důsledku zachytávání zbytkového světla, bude řešen v tmavomodré, růžové a černé, jako barev soumraku - tedy doby, kdy se většinou chodí do divadla.

Řešení geometrických obkladů stěn přízemí je volnou asociací na rozumový svět člověka, zatímco strop představující nebeskou báň je nezachytitelnou abstrakcí, kterou nemůžeme spoutat do vykalkulovaných pravidel současnosti. Na tmavě modré obloze stropu plují hvězdy a hvězdičky, vzdáleně představující hvězdy a hvězdičky divadelních prken. Hvězdy se spojují do souhvězdí, které nám zase představují názvy jednotlivých her – jsou to souhvězdí divadelního nebe. Výtvarně by hvězdy neznatelně zářily, spojeny tušenými vlasovými čarami divadelních souhvězdí. Počítáme se zrušením lustru, který bude nahrazen novým barevným sklem centrálně umístěným, jako současný lustr. Nové sklo by v sobě pojilo slunce a měsíc, doplňujíc tak výtvarně koncipovaný záměr sálu, jako místa, kde přechází den v noc, tedy času, kdy se rodí divadlo.

Herecké šatny

Základem šaten je líčící stolec, jehož verze byla ozkoušena během rekonstrukcí divadel Švandova a Dobeška. Stolky jsou střídány s tyčemi na zavěšení kostýmů a součástí každé střídačky, přiléhající k šatnám je široká čalouněná lavice, aby se na ni dalo odpočívat v leže, ale i pohodlně sedět v historickém kostýmu.

Šatny, kanceláře, ale i zkušebna by měly mít vestavěné skříně, vhodné pro skladování rozličných věcí.

Ve zkušebně doporučujeme štosovatelné skládací židle, které by se skladovaly pod zamýšleným zvýšeným podiem, v úrovni kterého je umístěn i dopravní výtah.

V rámci projektu se řeší nové vybavení kanceláří, ředitelny a dalších administrativních prostor. Přičemž nábytek by mohl být doplňován dotýkanými solitery ze současného vybavení, které v sobě uchovávají odžitou paměť.

INTERIÉR – JEDNOTLIVÉ POLOŽKY:

Hlavní sál

- Sedadla

klasické divadelní sedadlo s područkami, čalouněný sedák a opěrák bude očalouněn látkou, která také bude použita na dalších místech v interiéru hlavního sálu (obklady stěn). Součástí sedadla je označení jak na horní dřevěné části opěráku, tak i ze spodní části sedáku, bude tím zjednodušena orientace příchozích diváků.

- Lóže v přízemí

Uzavřené lóže tvoří jeden harmonický celek, kde by divák měl zažít osobní důvěrné pohodlí, může si zde pověsit kabát, vypít sklenku šampaňského a především nerušeně sledovat divadelní představení.

Lóže jsou zařízeny čalouněnými židlemi s područkami i bez područek, dále je součástí lóže věšák na kabáty a malý kulatý stolek osvětlený lampičkou s půlkruhovým látkovým stínítkem. Látko má poněkud jiný odstín, než obklady stěn.

- Obklady stěn – sál

hlavní výtvarnou strukturu vytvářejí světelné sloupy v kombinaci s kruhovými svítidly, symbolizujícími racionální svět naší každodennosti. Mezi sloupy jsou v různých úrovních odskákány obdélníky, jenž zajišťují dobrou akustiku sálu. Hlavní plocha obkladu je tvořena dřevěnými tmavě mořenými deskami, jenž rámuje akustické obklady, kryté látkou na pohledové straně. Dveře mezi obklady jsou stávající, repasované, opatřené šedou barvou ze strany sálu.

- Lóže na balkóně

Jejich původní půdorysné členění je zachováno, pouze jsou upraveny sklony dělicích polopříček. V nadsázce symbolizují zhroucení našeho pragmatického světa. Šikmé segmenty jsou obdobně jako v přízemí skleněné, zpracované technologií Fusing, a jsou v obou případech podsvětlené, aby vynikla jedinečná výtvarná hra této novodobé technologie. Jednotlivá skla musí být vyrobena každé jako originál – vyskládána architektem – viz barevná příloha. Dělicí polopříčka je očalouněna látkou stejně jako v přízemí. Tato látka je také použita na pruhu, probíhajícím nad dřevěným obkladem. Obklad lóže je dřevěný tmavě modře mořený, stejně jako v přízemí.

V nadpražích vstupů do lóží jsou repasována menší kruhová světla.

Lóže režiséra a dramaturga jsou stejně jako v přízemí očalouněny látkou.

- Strop

Ručně dělaná skořepina stropu je památkově chráněná, z důvodu jejího zpevnění je proto staticky zajištěna z nepohledové strany. Aby příliš nedocházelo k odrazu zbytkového světla, je skořepina natřena lomeným šedookrovým tónem.

Ve vrchlíku stropu je repasována část art-decového svítidla, současně je odstraněn ověskový lustr z padesátých let.

Vrchlík, oddělený profilací, je zpracován jako symbolické nebe divadelních postav viz samostatná část – výtvarné díla. Jednotlivé hvězdy budou vyznačeny světelnými kabely a symbolicky spojeny namalovanými bílými čarami, které budou znázorňovat zjednodušené siluety obličejů a postav.

Vstupní vestibul

Plní funkci prvního styku s divákem, zde má divadlo divákovi podat vstřícnou ruku. Zde se divadlo představuje v teracové podlaze svým novým symbolem, který je osazen vedle současného znaku města. Jedno symetrické nové pole necháváme volné, aby i následné generace mohli osadit svůj symbol. Navržený nový symbol je volnou parafrází na současně zamýšlený lustr v hlavním sále, který v sobě výtvarně pojí den a noc.

Pokladně vrátíme její původní členění, totožné se symetricky umístěnou druhou pokladnou, kterou přeměňujeme na prodej programů, publikací a suvenýrů.

Osazujeme zde velkorysá zrcadla zdobená jemnými profilacemi, obdobnými jako na pokladně.

Foyer

Foyer bude v téměř stejném výrazu jako v současnosti. Zvětšením WC budou na jedné straně zmenšeny šatny pro diváky.

V místě původních sedaček budou tyto obnoveny v novém nábytkovém řešení, v jejichž spodních částech budou akustické tlumící otvory. Nad sedačkami budou výtvarným způsobem oškrábány jednotlivé výmalby, takže vytvoří barevnou změť drobných plošek. Odhalená výmalba pak bude zakonzervována transparentním nátěrem, jedná se o zachování určité historické paměti.

Šatní pulty – v místech současných pultů budou osazeny nové s čelní deskou, která bude mít profilace a otvory navazující na art-decové ornamenty ve fasádě, jenž současně budou plnit také akustickou funkci. Odkládací deska bude dřevěná. Stávající věšáková ramena budou repasována a bude vyměněna jejich horní odkládací plocha za dubovou lepenou desku.

Foyer bude připraveno na možnost pořádání výstav, budou zde osazena svítidla vhodná pro presentaci fotografií a obrazů.

Okna a dveře budou repasovány.

Podlaha teracová bude rekonstruována až po konec zaoblených sedaček, dále bude pokračovat marmoleum.

V levé části chodby foyeru je v pohledové ose na stěně umístěno výtvarné dílo, jenž by mělo odkazovat konzervativním způsobem k historii divadla (plaketa, busta, atd.). Tento výtvarný artefakt plní také orientační funkci – navádí diváka na schodiště, směřující k nové divadelní kavárně.

Foyer v patře

Foyer v patře bude řešen obdobně jako foyer v přízemí. Z jedné části šaten vznikne volný prostor, využívaný návštěvníky občerstvení divadla.

Schodiště

Prvky na schodištích jsou repasovány, především art-decové mosazné profilace chránící rohy, dále okna. Poněkud nevhodný žulový horní obklad střední schodišťové

stěny bude stylizovaně výtvarně zpracován letopočtem rekonstrukce, osazen v kosočtvercovém pemrlování.

Na stávající schodiště naváží nově osazena „volně plující“ schodiště, vedoucí do dvou nově vytvořených prostorů ve vstupních, zatím nevyužívaných, věžovitých pylonech. Toto schodiště bude vetknuto do obvodové stěny a nehmotně vyvěšeno na dvě táhla. Podstupnice schodiště budou odhmotněny, výtvarně řešenými otvory. Zábradlí schodiště bude korespondovat s členěním oken. /Součástí interiéru je i statické zpracování schodiště, včetně detailů – viz samostatná příloha č.2./

Občerstvení divadla

Navazuje na odpočivnou část foyeru, a jeho obslužná část funguje současně i pro herecký klub. Zázemí občerstvení je od obou těchto částí odděleno vyťahovací roletou.

Občerstvení divadla je řešeno v kontrastním barevném i tvarovém výrazu, stejně tak bude pojata i divadelní kavárna.

Uprostřed jsou rozmístěny čtyři pevné stolky na vysoké noze, které doplňují po stranách odkládací pultíky, osazené v obkladu stěny a doplněny zrcadly. Obdobně jsou řešeny i pultíky v odpočivné části foyeru. Zde jsou pro větší komfort ještě osazeny dvě polstrované sedačky, obdobné z předních částí foyerů. Stolky mohou být doplněny barovými židlemi z ohýbaného dřeva.

Okna jsou v obou částech opatřena závěsy s jemně strukturovanou látkou, jenž bude vybrána architektem během kontrolních dnů.

Malá scéna – zkušebna

Především má plnit svoji funkci zkušebny, alternativní scény, ale také, díky skvělé akustice, zde může být zřízeno nahrávací studio. Navíc kvůli oknům, vedoucím do korun stromů, zde mají hudebníci a interpreti pocit volnosti, ne jako v uzavřených studiích uzamčených do tísnivého suterénu.

Estetika akustických obkladů vychází z technologicky nejvýhodnějšího řešení. Tudíž i barevnost je zvolena nevtíravá, neutrální šedá. Do šedého interiéru svítí jasná modrá barva skládacích štosovatelných židlí.

Židle – jejich konstrukci tvoří robustní plochý rám z dvojitě profilované oceli, spojenými předimenzovanými nýty. Pružný rám ve tvaru X zajišťuje pevné a stabilní usazení židle na všechny čtyři nohy, nerovnost podlahy lze vyrovnat až do cca 1,5cm. Dvoubodový bajonetový spojovací zámek umožňuje snadné a rychlé spojování židlí do rovných řad. Žáda jsou potažena z čelní strany cca 2cm polstrováním, sedák má z vrchní strany komfortní cca 2-5cm vysoké polstrování. Hroty nohou tvarovány do U jsou opatřeny krytkou z tvrzené pryže. Tato židle se dá snadně a rychle složit do sebe tak, že po složení její hloubka je pouhých několik cm. K židlím náleží skladovací a manipulační vozíky s kapacitou až 108 židlí, které zabírají v naloženém stavu pouze 1,5m² prostoru.

Židle musí být již ozkoušená divadelním provozem v jiných sálech alespoň 10-15let.

Po celé straně naproti jevišti, mezi dvěma sloupy s výdechy vzduchotechniky a reprobodnami, je osazeno zrcadlo s baletní tyčí pro divadelní a taneční zkoušky, přes které se při alternativní produkci zatahuje sametový závěs.

Veškeré zařízení zkušebny je součástí stavebního projektu.

Terasa

Slouží během přestávek také jako kuřárna, je přímo spojena s foyerem. Během oslav a při příležitosti svátků jsou na ni instalovány vánoční stromky apod.

Zahradní nábytek bude štosovatelný lehký hliníkový nehmotný nábytek – židle a stolky.

Stojací popelníky budou kovové.

Salonky ve věži

Ve vstupní fasádě jsou zřízeny ve věžích dva totožné salóňky, modrý a červený, ale barevnost bude ještě předmětem diskuse.

Stůl – ovládá obdélníkový prostor, je určen pro 12-16 osob, měl by být poctivý, masivní s přetaženou boční hranou na šesti nohách, přičemž dvě nohy by měly být zapuštěné, aby stůl působil velkoryse. Stůl je obdélníkový, nohy jsou čtvercového půdorysu.

Židle – čalouněné s područkami v jednom salóňku a bez područek v druhém salóňku; dle toho by měly být délky jednání.

Židle i křesla budou z ohýbaného dřeva, výběr typu i barevnost bude konzultována s architektem.

Kuchyňská linka – skrytá za posuvnou dřevěnou stěnou. Pracovní deska dřevěná, skříňky dřevěné. Barevnost vždy přizpůsobena převládajícímu tónu.

Herecké společné šatny

Musí především být místem kam se herci rádi každodenně vrací, musí být logické, praktické, především líčící stolky.

Líčící stolky – jsou volnou verzí na stolky odzkoušené v divadle Dobeška a ve Švandově divadle. Stolek je dřevěný s bočními zásuvkami, v desce stolu je skryta výtažná deska pro špinavou práci či jídlo, aby si herec nepotřísnil hlavní desku líčícího stolu, který má speciální vyfrézované místa s kovovými podtácky pro dva druhy nápojů. Na kolmé části líčícího stolu je osazeno zrcadlo nasvětleno dvěma žárovkami, po straně zrcadla je malý držák na paruky a korále. Pod zrcadlem několik poliček na drobné předměty. Nad zrcadlem je kovová síť na umístění rekvizit a nad ní dřevěná deska se třemi kolmými držáky na kloubouky. V bocích stolu jsou háčky na tašky.

Židle – čalouněná bez područek nebo křeslo z ohýbaného dřeva, výběr typu i barevnost bude konzultována s architektem.

Štendry – šatna je vybavena pojízdnými kovovými štendry na kostýmy.

Věšáky, tyče – stolky jsou v některých místech spojeny tyčemi na umístění kostýmů a civilního oblečení. Interiér je doplněn historickými věšáky z fundusu divadla, eventuálně doplněn věšáky z ohýbaného dřeva.

Odpočivná polstrovaná lavice – lehátko.

Sprchy, wc – obklady

Budou volnou verzí na výtvarné řešení sálu, horizontálně gradující barvy v tónech od modré, tmavě modré, po šedou až bílou.

V části divácké jsou řešeny ve dvou klidných, bílých a lomených tónech.

Hygienické zařízení bude typizované z nerezového kovu.

Střídačka

Je místo, kde se soustředí herci před výstupem. Kolem dokola probíhá hluboká, pohodlná lavice, na níž lze sedět i v historickém kostýmu. Lavice je čalouněná, včetně průběžných zad koženou.

V rohu střídačky je krátká kuchyňská linka s malým dřezem, ledničkou a varnou konvicí, nejenom pro potřeby herců, ale i rekvizitářů, kteří zde připravují spotřební a jiné rekvizity. Prostor bude doplněn mobilním rekvizitním stolem.

Herecké šatny a střídačky jsou totožné pro ženy a muže, pouze se budou lišit barevností.

Individuální šatny

Navazují na historii divadla, a to soliterně umístěnými objekty – židle, sedačky, věšáky, zrcadla, stolky, obrazy atd., aby nový interiér byl provoněn předměty dotýkanými v průběhu sta let. Líčící stolky budou totožné jako ve společných šatnách.

Garsoniéra / šatna

Bude zařízena jednoduchým nábytkem – dvoulůžková postel, pracovní stůl se zabudovanou malou ledničkou a zrcadlem, židle, doplněna vestavěnou skříní a podobně jako individuální šatny herců doplněna historickými solitéry z fundusu divadla, eventuelně dokoupenými v prodejnách ANTIK, např. křesílko, stolek.

Garsoniéra může být také využita jako sólo šatna pro účinkujícího hosta.

Jednací místnost

Vhodná pro čtecí zkoušky a schůze, vybavená promítacím plátnem a projektorem. Stůl uprostřed místnosti je atypický dřevěný oválného půdorysu. Nad stolem bude lokální akustický obklad – tzv. žlutkový řez ve tvaru stolu se zabudovaným obdélníkovým světlem.

Židle čalouněná s područkami z ohýbaného dřeva.

Skříňky – dřevěné do výšky cca 70cm na protilehlých stěnách.

Promítací plátno nad skříňkami, výsuvné.

Klub herců

Spojený se zázemím bufetu pro diváky, oddělený stahovacím oknem, slouží k občerstvení herců během i po představení. Vybavený televizní obrazovkou pro přenos ze scény a malou kuchyňskou linkou.

Stoly dřevěné čtvercové a kulaté, které lze sestavit do velké tabule.

Židle jsou z ohýbaného dřeva s područkami.

Kuchyňská linka – jednoduchá pro přípravu drobného jídla, kdy je veřejné občerstvení zavřeno; vybavena malou ledničkou, varnou konvicí, malým vařičem, domácím kávovarem, příp. mikrovlnkou; horní skříňky jsou zaskleny a osvětleny.

Vlásenkárna, maskérna, kostymérna

Průběžný líčící stůl obíhá místnost v písmenu L, umožňuje 3 líčící místa, nad stolem dvě police pro umístění vlásenkářských a maskérských potřeb a nad nimi průběžné zrcadlo zakončené policí se stojany na paruky nebo skříňkou, pod deskou pultu zavěšené mělké zásuvky. Na stěně u dveří je osazeno velké zrcadlo.

V každé místnosti pohodlná křesla pro maskování herců a židle pro čekající herce.

V kostymérnách jsou zrcadla přes celé dvě stěny až do výše stropu, štendry malé i velké, regál, skříň, židle.

Nahrávací studio

Je samostatně přístupné v úrovni suterénu a napojené na zázemí divadla.

Nahrávací studio může sloužit pro potřeby divadla, stejně jako příchozím.

Hlavní nahrávací stůl plní především technickou funkci, stejně tak i stůl osazený mikrofony pro účinkující.

Židle ve studiu budou pohodlné, otočné na kolečkách. V čekací chodbě – dlouhá čalouněná lavice, stolky, typové věšáky.

Letní scéna

Připravené plochy pro možné zřízení alternativního divadelního prostoru.

Ředitelna

Má plnit roli reprezentativního místa divadla, obdobně jako salónek. Z tohoto důvodu na rozdíl od ostatních kanceláří bude zařízena atypickým konzervativním nábytkem.

Velký pracovní stůl bude součástí kanceláře s pracovní deskou částečně potaženou kůží, místem na počítač, se zásuvkami na jedné straně stolu. Stůl je po třech stranách doplněn výsuvnými deskami používanými během konzumace jídel, nebo jako odkládací plocha na kabelku. Stůl bude osvětlený důstojnou stolní lampou.

Skříň na dokumenty:

Složena ze tří částí, spodní – krytá dvířky, horní – částečně uzavíratelná roletou jako americké skříň, otevřená horní – většinou s policemi vysokými 35cm, sloužící na archivaci her a výročních zpráv divadla. Otevřená část je symetricky umístěná od

americké rolety. Stejně jako regály sloužící pro uskladnění čistého skla, porcelánu a jako bar. Ve spodní části je umístěna pod barem malá lednička. Po bocích skříně a ve vrchlíku střední části jsou sokly pro prezentaci pohárů, sošek a divadelních ocenění.

Sedací souprava:

Kožená sedací souprava složená ze dvousedačky a dvou křesel. Jednoduchá, elegantní, konzervativní. Vybere architekt ve spolupráci s vedením divadla.

Pracovní stůl – příchozí:

Navazuje na pracovní stůl ředitele divadla, ale je jednodušší, umožňuje pracovní schůzku pro 6 osob.

Pracovní židle ředitele:

Kožená, vysoká, důstojná, na kolečkách.

Židle:

K pracovnímu stolu pro příchozí – z ohýbaného dřeva s područkami, jako v salónku nebo jednací místnosti.

Konferenční stolek:

Nízký, tvaroslovím podobný pracovnímu stolu a skříně, uprostřed se skleněnou deskou.

Květinový stolek:

Vysoký, detaily podobný konferenčnímu stolku, skleněná deska nesená čtvercovým rastrem.

Ředitelna bude doplněna věšákem stojacími lampami a výtvarnými artefakty.

Kanceláře

Kanceláře ve druhém patře i v suterénu jsou řešeny stejným způsobem.

Jsou vybaveny standardním typizovaným nábytkem, zahrnujícím stoly s místem na počítač a zásuvkami, skříně, nižší skříňky, regály, odkládací stoly a sedací nábytek.

Typový nábytek je navržen dřevěný dýhovaný a kovový.

Skříně jsou uzamykatelné, vysoké jsou s otevíratelnými křídly. nízké mohou být s dvířky posuvnými nebo roletovými hliníkovými.

Police regálů i skříní jsou nastavitelné.

Pracovní kancelářské stoly jsou jednoduché – dřevěné desky s krytkou na rozvody, příp. s přidanou částí na umístění počítače, neseny kovovými nohami, se zásuvkami nebo samostatnými pojízdnými zásuvkovými kontejnery.

Jednací nebo odkládací stoly jsou jednoduché dřevěné.

Židle k pracovním kancelářským stolům – na kolečkách, polstrovaný sedák, se vzdušnou sítí na opěře, měkčené ergonomické područky s vertikálním i horizontálním nastavením, nastavitelná bederní opěrka, aretace pracovní polohy.

Židle do dílen, technických místností a servrovy – na kolečkách, překližkový sedák i opěrka, výškově nastavitelné.

Židle nebo křesla k jednacím stolům – z dřevěného ohýbaného dřeva, polstrované, čalouněné kvalitní látkou, s područkami i bez područek.

Věšáky dřevěné z ohýbaného dřeva.

Pohovky a křesla - pohodlné, čalouněné, na kovových nízkých nohách.

Součástí kanceláře sekretariátu je navíc kuchyňská linka s dřezem, lednicí, varnou konvicí a domácím kávovarem, příp. i malým vaříčem. V dolní kryté části dvířky je odpadkový koš pod dřezem. Horní skříňky jsou zavěšeny nad kuchyňkou pracovní plochy, mají prosklená dvířka a vnitřní osvětlení. Totožná kuchyňka je umístěna také na chodbě administrativní části.

Všechny kanceláře, šatny herců a pracovní zázemí divadla s okny směřujícími k jihu budou mít mezi okny ve špaletě osazeny žaluzie na šíři okenního vnějšího křídla.

Technické místnosti

Jsou zařízeny typizovanými výrobky: dílenské stoly s odolnou povrchovou úpravou a kovovými nohama a skříňkami, židle, stolky, skříně, regály atd. dle požadavků divadla.

Popis, počet a umístění jednotlivých kusů typového i atypického nábytku – viz tabulky „seznam zařízení“.

Výběr jednotlivých typových výrobků jejich profilace a barevnost bude určena během kontrolních dnů architektem v součinnosti s vedením divadla.

Jednotlivý atypický nábytek je navržen na samostatných výkresech interiéru.

Kavárna

Interiér kavárny je zpracován v samostatné příloze PD interiéru – vyhotovil architekt Martin Rössler – viz příloha 1.

Zázemí kavárny bude navrženo speciální firmou, zabývající se gastroprovozem.

Nové schodiště

Nové kovové schodiště a výplně zábradlí jsou zpracovány v samostatné příloze – vyhotovila firma NĚMEC POLÁK – viz příloha 2.

PODLAHY

Vstupní část a část foyer – repasované teraco s novými znaky.

Zázemí WC, terasa – keramická dlažba.

Sklady – betonová stěrka, nebo PVC.

Sál, foyer, šatny, kanceláře, vedlejší schodiště, kavárna – marmoleum.

Zkušebna/malá scéna, pódia – dřevěná prkna.

Barevnost podlah – viz samostatný výkres podlah jednotlivých pater.

DVEŘE, PROSKLENÉ STĚNY

Obecně lze říct, že pokud se v divadle zachovaly historické dveře, budou repasovány, což již řeší stavební část projektu. Kde se dveře nezachovaly navrhujeme kazetové dveře s dřevěnou tesařskou zárubní a dřevěnými obložkami. Většinou je horní kazeta zasklena průsvitným sklem s jemným vertikálním rastroem, aby tím byly přisvíceny dosud temné chodby.

Dveře do sálu budou repasovány a bude obnoveno jejich původní zasklení čtvercovým oknem, sklo bude vyrobeno jako originál metodou fusingu. Sklo bude velice tmavé, aby světlo z chodby nerušilo temnotu sálu.

Kličky – které se zachovaly budou repasovány, jinak je navržena art-decová klika „Kladno 2010“. Je volnou versí kubistické kličky, odzkoušené ve Švandově divadle.

Madla – která se zachovala budou repasována, na jejich motiv je navrženo zjednodušené madlo.

Okna – budou repasována, pouze vnitřní křídla opatřena izolačním zasklením – viz stavební část projektu. Nová okna budou replikami stávajících.

Klíčky – na oknech repasovány, pokud se nezachovaly je nutno vyrobit kopie.

Prosklené stěny – v kavárně viz příloha č.1 – interiér kavárny.

V ostatních prostorech budou v dřevěných rámech – rastrované dle stávajících profilací. Střídačka a klub herců bude mít parapet dřevěný. Schodišťový prostor do kavárny (mezi chodbou do šaten herců a schodištěm do kavárny) bude zasklen až podlaze.

ORIENTAČNÍ SYSTÉM

Základem pro veškeré tabulky orientačního systému je secesní písmo – typ Kompressor – z dílny grafika Františka Štorma.

Toto písmo má v sobě nejen secesní modernistické tvarosloví, historicky se váží ke vzniku divadla, ale současně má moderní výraz upomínající na naše dny, kdy divadlo je rekonstruováno. Tímto písmem jsou pojednány jak nápisy na fasádě divadla tak i interiérová označení – např. Hlavní sál, občerstvení, balkón, šatna, pokladna, zkušebna/malý sál a další nápisy, které vzejdou z jednání s vedením divadla.

V obou případech, jak v interiéru, tak i exteriéru, se jedná o písmena na trnech, která budou osazována jednotlivě.

Ostatní označení místností, jako kanceláře, šatny herců, dílny atd. bude řešeno kovovými tabulkami za použití opět písma Kompressor. Názvy budou vyryty.

Nutné únikové, požární a bezpečnostní informace budou řešeny s ohledem na historický objekt v nepředvádivých velikostech a designu. Typy těchto značení budou vybrány v rámci kontrolních dnů.

VÝTVARNÁ DÍLA

Výtvarné řešení stropu v sále

Idea – kolem centrálního art-decového svítidla se zjevují jednotlivá souhvězdí divadelního nebe. Stylizované tváře a postavy s nadsázkou popisují vývoj divadla od antiky po současnost. Dramaturgie postav divadelních her ve vrchlíku stropu byla ideou režiséra Radovana Lipuse.

Jako podklad pro jednotlivé divadelní postavy byly vybrány fotografie z archivu Kladenského divadla:

Antigona – hra Antigona Sofokles – herečka M.Svobodová 5.11.1988 Kladno.

Kolombina – hra Comedia dell'Arte /bylo by dobré najít z kladenské historie/.

Slečna Julie – hra Slečna Julie, autor August Strinberg – secesní plakát.

Hamlet – hra Hamlet, autor W.Shakespeare – herec Otakar Brousek ml. 6.6.1986 Kladno.

Sorin – hra Racek, autor A.P.Čechov – herec František Rokos 11.10.1986 Kladno.

Serfer – hra Zázrak v Greenpointu, autor Edward Redlinski – herec Ivan Řezáč 4.12.1999 Kladno.

Obrysy postav vytvoří bílá čára cca 3-5cm tlustá. Postavy budou dokresleny svítícími hvězdami, jež vytvoří oči nebo i další body obdobným způsobem, jak je tomu u popisu hvězdné oblohy.

Sál – centrální závěsný lustr

Současný ověskový lustr bude nahrazen novým barevným sklem (vyrobena metodou fusing) umístěným v centru art-decového svítidla. Nové sklo v sobě pojí slunce a měsíc, doplňujíc tak výtvarně koncipovaný záměr sálu, kde den přechází v noc, tedy čas, kdy začíná divadelní představení.

Foyer – skleněná plaketa

V konci chodby v 1.n.p. jako gradace prostoru je umístěno výtvarné dílo. Skleněná plaketa váží se k zakladateli divadla Josefu Strouhalovi. Tato plaketa současně navádí a směřuje návštěvníky k cestě do divadelní kavárny. Plaketa bude osazena na čtyřech trnech a nasvícená. Průměr skleněné plakety bude cca 70cm.

Atypická svítidla

- a) Kovová lampa na noze

V blízkosti nově osazeného schodiště do věže, bude na rohu zábradlí instalováno kovové svítidlo na tenké střední noze. Toto svítidlo reaguje jednak na historické světlo před hlavním vstupem a na přístupové rampě v parku, dále pak na diagonální dělení oken schodišťové haly.

- b) Skleněné nástěnné svítidlo

Mezipodesta hlavního schodiště do patra bude přisvícena skleněným svítidlem osazeným na 3-4 trnech do zdi. Svítidlo se bude částečně dotýkat stěny, takže

světelné paprsky budou vykreslovat na stěně dostředné přímky. Světlo bude vyrobeno metodou fusingu stejně jako světelné stély v obkladu hlavního sálu.

Občerstvení

Prosvícené fotografie a výzdoba vitrín /zajistí vedení divadla společně s architektem/.
Různé obrazy ve foyer /zajistí vedení divadla společně s architektem/.

Znak

Ve vstupním vestibulu bude ve stávající podlaze na osu pravých vstupních dveří vyroben znak z barevného teraca, dle návrhu architekta.

Na zábradlí dvou hlavních schodišť bude zhotoven rok rekonstrukce pemrlováním do stávajícího žulového kamene.

Secesní nápis

Secesní písmo typu Kompressor bude zhotoveno z kovových pásků a jednotlivá písmena osazena do zdiva ocelovými trny. Povrchová úprava bude tmavě modrý smalt s bílým orámováním.

Nápisy:

„DIVADLO“ – na čelní vstupní fasádě,

„DIVADELNÍ KAVÁRNA“ – na boční fasádě nad vstupy do kavárny,

„STUDIO“ – na boční uliční fasádě.

Pozor důležité upozornění

Protože v rámci výstavby bude docházet k vzájemné vazbě mezi stavební částí a interiérem, je nezbytně nutné, aby každý prvek interiéru byl před započítáním výroby zkontrolován a schválen architektem. Samozřejmě všechny materiály – dýhy, masivy, látky, kovové konstrukce je nutno vždy konzultovat s architektem během kontrolních dnů. Složitější prvky, jako jsou atypické sedačky, pulty, části zábradlí apod. budou vždy vyrobeny v prototypu a po odsouhlasení bude teprve zahájena jejich výroba. Proto je nutno, aby se architekt zúčastňoval výrobního a řemeslného procesu.

Stejně tak i výsledné barevnosti místností a fasád budou v rámci kontrolních dnů odsouhlaseny a vybrány z několika vzorků. (Na stěnách, ale i fasádách architekt požaduje vzory 1x1m, provedených na již hotových omítkách a to jak na osvětlené tak i na neosvětlené části domu, z nich pak bude vybrán ve dvou krocích konečný odstín.)

U kovových výrobků budou barvy určeny ze vzorníku RAL.

David Vávra